

Urbana studier i Brasiliens betongdjungel

Innan avresa

Att studera utomlands är inte alltid helt enkelt, och att studera utanför EU är ännu mer komplicerat. Varför sökte jag mig då till Brasilien efter att redan varit utmattad från mitt utbyte i Berlin? Det är värt det!

Om du funderar på att studera i Brasilien har du nog en bra anledning, du kommer behöva det! I mitt fall hade jag besökt landet sju år tidigare och träffat en tjej som jag hållit kontakten med och letat efter ett sätt att träffa igen. Med hennes hjälp kunde jag lättare ta hand om mycket av förberedelserna. Det viktigaste är att lösa visum, och i den processen kommer du behöva förbereda mycket annat som ändå behövs. På ambassadens hemsida finns en lång lista med dokument de vill ha in för att skapa visumet, när du prickat av dem kommer du i princip vara redo, men alla förberedelser tar mycket tid (och blir ännu mer komplicerade att ta hand om när man är i Berlin) så du borde börja så fort du får ditt nomineringsbesked. Du kan maila universitetet direkt med ditt nomineringsbesked så kommer de kunna bekräfta det och ge dig ett antagningsbesked vilket behövs för resten av stegen. Därefter borde du genast ansöka om CSN, du behöver beslut om studiemedel för att kunna intyga finansieringen av utbytet. Men det svåraste att lösa från Sverige är boende, särskilt om man som jag inte kan portugisiska. Med boendet fick jag mest hjälp, men har lite tips längre ner.

Ankomst

När jag anlände kändes det lite udda eftersom jag hade förväntat mig mer information inför studierna och även nåt slags mottagande, men jag dök iallafall upp på dagen jag fått meddelat i mitt antagningsbesked. Det visade sig att studierna redan dragit igång tidigare den veckan, men att det också inte var nåt större problem, särskilt eftersom kurserna jag skulle ta började samma dag. Det blev ingen mottagning, utan istället en insikt att jag var inne på riktigt djupt vatten. När jag klev in i administrationen så blev det ett tyst kaos omkring mig när de insåg att jag inte pratade språket. Vi fick sköta kommunikationen via en admin-assistent som var den enda som pratade engelska, hon hade börjat jobba samma år, hade jag anlänt året innan skulle det blivit tufft! De andra utbytesstudenterna visade sig prata spanska eller helt okej portugisiska. Lyckligtvis pratade de flesta lokala studenterna och lärarna rätt bra engelska, så med stöd från dem kunde jag hänga med i allt det viktiga!

Ekonomi

Jag skulle kunna skriva rätt långt om ekonomin, men det måste nog upplevas för att verkligen begripas. São Paulo är billigare än Stockholm, men inte så mycket som man kunde tro. saker kostar typ samma, när saker är billigare är de oftast också sämre. Tjänster är billigare, betydligt billigare. Minimilönen i Brasilien är 1500 reais, dvs knappt 3000kr, och det lever en stor andel av befolkningen på. Om man då som jag kommer dit med CSN bidrag, lån och merkostnadslån så har man en disponibel inkomst högre än snittet av de anställda på skolan. Det betyder däremot inte att jag åt på restaurang varje dag, jag kunde göra det betydligt oftare än jag är van hemifrån och även bjuda folk utan att det svider i plånboken på samma sätt, men för det mesta åt jag saker jag själv lagat. Priset på råvaror skiljer sig inte så mycket från vad jag vant mig vid i Europa, färsk tropisk frukt är förstås billigare, aldrig köpt så billiga kokosnötter, men på mejeriprodukter, bröd och liknande normala inköp märks inte prisskillnaderna avsevärt. Jag hade tur att mitt boende inte var så dyrt så jag hade utrymme i budgeten att vara lite vårdslös med mina pengar, men för mig innebär vårdslös att slippa jämföra priser i matbutiken, inte att ta en uber överallt. Uber är visserligen billigare, och nödvändigt ibland, för övrigt kom jag inte till Brasilien för att spara pengar, men jag la hellre pengar på att resa runt i landet och uppleva saker än att bli skjutsad överallt.

Boende

Boendet skulle jag säga är det viktigaste att lösa och nog det som kommer göra störst skillnad i budgeten och kvaliteten på utbytet vid ett bra/dåligt alternativ. Jag fick alltså hjälp av min kontakt att hitta mitt boende, det var en liten studio i Liberdade. Det tog totalt 30 minuter till universitetet om jag åkte tunnelbana som jag hade cirka 12 minuters promenad till. Jag rekommenderar starkt att bo nära en tunnelbanestation, särskilt röda och gula linjen är förmånligt att bo vid för enkelheten att ta sig runt! Skolan ligger vid stationen Republica som man kommer till med samma linjer, men alla tunnelbanor är lätta att byta mellan. Även pendeltågen går det bra att ta sig till och från utan att behöva passera ytterligare spärrar under resans gång. Att bo nära skolan är inte riktigt en höjdare däremot, området är inte så trevligt kvällstid, men det är det iofs. få områden som är, enda undantaget jag sett är längs gula linjen en bit ut. Om du inte har kontakter i staden så behöver du vara väldigt noggrann när du väljer och ansöker om bostad. Det sannolikt tryggaste alternativet är nåt som heter U-Living, de har många platser runt stan man kan bo vid, ofta delade lägenheter/rum som nog inte är så prisvärda men de funkade och är pålitliga, här bodde de flesta utbytesstudenterna. Det finns andra alternativ, ett annat exempel är Share som har ett hus precis vid skolan, men det går såklart att hitta lägenheter som vanligt. Nackdelen är att hyresvillkoren främjar, som så ofta, hyresvärdarna och ofta tar de mycket högre hyra om de får reda på att du inte är brasilianare.

Universitetet och studierna

-VIKTIGT- Terminerna är förskjutna, dvs de börjar studera på våren, inte hösten. För att få studera med årskurs 5 och 6 behöver man komma under vårterminen, då har de sin 9e eller 11e termin. Jag rekommenderar därför starkt att söka till år 5 om du planerat att göra praktik en termin mellan år 4-5, då kan du sedan fortsätta år 5 i jämntakt med de andra studenterna och ta examen direkt efter.

Studierna är på portugisiska, det gäller alla kurser. Jag pratar inte språket och behövde välja kurser därför som har mycket individuell feedback där jag kunde samarbeta med lokala studenter som pratar engelska. De studenterna jag träffade var alla väldigt trevliga och ville inkludera mig, men språket gjorde det förstås tufft och de har redan sina etablerade vängrupper eftersom årskursen inte delas upp nånting, så det är upp till dig att hantera vilka du vill umgås med och att stå på dig. Om du pratar språket skulle jag inte vara orolig, gör du det inte kan det vara värt att hänga mer med andra utbytesstudenter eller hitta de studenterna som pratar bra engelska och hänga med dem. Lyckligtvis för mig så bestod mina kurser av par-/grupparbeten och jag hamnade med bra folk så jag kan inte klaga, men det var inte lika kul och enkelt för alla utbytesstudenterna, jag hade rätt bra tur!

Skolan har urbant fokus på studierna, men som vanligt kan man i samråd med sina studiekamrater och lärare fokusera på det man tycker är intressant. Jag hade roligt med mina kurser och även om det stundvis var stressigt hade jag alltid tydliga inlämningskrav som jag behövde jobba mot och jag lärde mig nya tekniker på vägen. Bra att veta är att för universitetsstudier är skolans arbetstider 14:00-20:30, men jag hade mest eget arbete och var i skolan i snitt 4h om dagen, längre närmre inlämningar förstås eller om jag jobbade med modeller.

Kurser

Vi diskuterade när jag anlände vilka kurser jag borde ta. Tips är att kolla [denna länken](#).

Namn	CH	Kommentarer
Collective Design and Research Studio (Vertical Studio) IV	180	Grupparbete med studenter från olika årskurser. Urbant fokus men fortfarande flexibelt i min erfarenhet. Man ses kvällstid flera gånger i veckan och jobbar samt får handledning av olika lärare.
Project Methodology VI	120	Projektarbete i par. Fokus på konstruktion och hållfasthet med en del tekniska ritningar och modeller. Kursen tar upp hela fredagen.
Itinerant School (Study Trips) II	40	Studieresa, i mitt fall till Chile. Passa på att besöka ett annat land om det är ett alternativ, så värt! Kostar dock 800\$, men inkluderade det mesta.

Staden och landet

Brasilien är värt att uppleva på riktigt, inte bara som turist. Att bo i São Paulo var väldigt lärorikt och värdefullt på många sätt, delvis för att jag fått en större uppskattning för hur mycket min hemstad gör bättre. Listan för negativa saker med att bo i São Paulo är lång, men det kanske sämsta är avståndet till stränder, för staden går miste om typ det enda positiva med att det är så fruktansvärt varmt. Men för att vara så illa så går det ändå att bo där, även om jag inte har några tankar om att flytta dit mer långsiktigt. För utbytets skull är staden väldigt bra placerad i landet för att se sig omkring medan man är på besök. Visumet jag fick gällde ett år från utfärdandet, hade jag vetat det innan jag bokade flygen skulle jag gärna anlänt tidigare och/eller stannat längre! São Paulo är verkligen en betongdjungel med få gröna inslag, försök därför att planera in helgutflykter så ofta det går för att få andas lite frisk luft!

Det som nog var tuffast med mitt utbyte var hur begränsad jag blev av att inte prata portugisiska. Nästan allt man gör involverar personlig kontakt med människor som oftast inte pratar något annat språk. Man kan översätta sig fram till det mesta, men den tröskeln gör att saker känns otillgängliga. Jag promenerade runt i staden själv många timmar, men 'rädd' att gå in nånstans. Jag var däremot aldrig rädd för att bli rånad eller så, den farhågan är i min mening rätt överdriven, bara håll i din telefon ordentligt om du går runt med den och håll koll omkring dig om du är ensam på kvällen så kommer du klara dig fint. Pepparspray är lagligt i självförsvar, så bär med dig det om du är oroad, men de flesta som kanske verkar hotfulla är bara svaga hemlösa som inte har illusioner om att kunna övermanna dig, så man kan se kvinnor gå ensamma mitt i natten även längs otrevliga gator.

Fritid och sociala aktiviteter

Hitta vänner och gör saker med dem är mitt starkaste tips. Jag hade svårt att hitta på saker att göra själv, så när jag inte hade sällskap var jag hemma eller på gymmet. Två andra utbytesstudenter blev drogade och rånade när de var ute och festade så i det sammanhanget hade jag varit extra försiktig, men gör man dagsaktiviteter som att besöka museum och sånt (vilket för det mesta är gratis) har man inget att oroa sig för och det kan vara riktigt kul med många fina fotomöjligheter!

Hållbarhet

Det mest hållbara är väl att resa kollektivt i staden, att promenera är inte så kul efter första gången. Tågsystemet är faktiskt riktigt bra! Men bussarna använder ett annat biljettsystem som jag inte kunde betala för, då mitt debitkort agerade som kreditkort i Brasilien, och ibland accepteras inte credit.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Hör gärna av dig till mig, kan i så fall muntligt berätta hur det var att studera där, svara på frågor och ge ytterligare tips! Lättast är att maila mig på ola.erdal@icloud.com eller leta upp mig på Messenger.

Vill bara avsluta med att skriva lite om processen att försöka integrera i samhället för det är inte helt okomplicerat. Det dumaste är att man behöver RNM som utlänning för att göra det mesta som kräver pålitlig identifiering (än så länge, det verkar försöka fasas ut så saker kan vara annorlunda om nåt år). Det är som ett ID-kort. När du först anländer bör du så fort som möjligt först skaffa dig ett CPF nummer (ID-nr/skattekod), det behövs nästan överallt. Med ditt CPF-nr kan du (stannar du mer än 3 månader måste du) anmäla dig till polisen för att få ditt RNM, det behövs för bankkonto, kollektivtrafikkort, etc. Ju tidigare du gör detta desto bättre och jag önskar att jag hade tagit tag i det så fort jag anlände. Det tar nämligen 3 månader från att du gjort själva registreringen hos polisen tills de utfärdar ID-kortet, så jag fick mitt någon vecka innan jag åkte hem igen (hela processen på plats tar föresten runt 5h så kom förberedd och med ALLA dokument)!

Sist kan jag säga att jag fick användning för Kammarkollegiets försäkring vid ett läkarbesök, så det verkar funka, låg ute med pengarna nån månad bara.